

и Слово Божіе, Богъ първо опредѣлилъ една нощъ, вътрѣ въ единъ вертепъ, отъ горѣ на една ѧсла; второ, онзи, който сѧ былъ родилъ, е былъ наследникътъ на Давидовото царство, избавителътъ на Свѣта, Месіа, за когото были прорѣкли Пророцити, и когото толко вѣкове желалъ Израилскыятъ народъ. И слѣдователно, вмѣсто да сѧ разгласи тѣтакси рождението мѧ междѧ сичкыа Израилскый родъ, или поне въ сичкый Иерусалимъ, междѧ Архыеренты, и Старциты градскы, като исклучимъ оныа малкото пастыри, на които го былъ обадилъ Ангелътъ, едно нещѧ толко голѣмо тѣй ли остава ұтаено, и почти го не знае никой? Толко славно, и ѧкно създаието на человекъ, цѧ го гледа и небето, и земата; и толко ли тъмно, и незнаино рождението Христово, което сѧ слѧчка нощиа, и въ единъ вертепъ? Рождението на Божіа ли Сынъ, който е дошълъ да спаси человекъ? Да, за тѣй найповѣче нека е рождението Христово, колко е възможно, тъмно, нека е почти незнаино въ Свѣта, нека сѧ вижда, че тойзи, цѧ сѧ ражда, не е небесниатъ царь на славата, нъ най-вѣденъ человекъ на земата, за да сѧ измами толко повѣче Дяволътъ. Нека го възмни сега за человекъ тѣнъкъ, за да го испыта, и познае послѣ за вышнаго Бога, какъ-то дочака и пострада тогасъ, „Егда“, какъ-то говори Божественный Златостъ: „пріатъ тѣло, ѧ Богъ приразисѧ. Егда пріатъ ѣже видѧше, ѧ впадѣ во ѣже не видѧше.“(1) **О!** глѧбинѧ богѧтства, ѧ премѧдрости, и рѧзѧма Божіа.“(2)

Но какъ е станжалъ Богъ человекъ, Словото плъть, безначалниатъ въ начало, ако и това да е „за Иденты съвѧзнь, а за Ёллиты въздміе,“ [3] то обаче е догма на православната наша вѣра, и още сичкото основаніе на вѣрата, коато нъ учи, че наистина „Словото е станжло плъть, и вселисѧ въ насъ.“(4) Учи нъ, че Словото, второто лице на Свѧта Троица, не първото, Отецътъ, или третето, Дѧхъ Свѧтый. И първо, защото грѣхътъ е изгладилъ въ человекътъ тѣй дѣто сѧ выка „по образъ,“ трѣбваше сѧ человекътъ да сѧ съедини Сынътъ, който е „образъ на Бога невидимаго,“ какъ-то дѧма великый Ятанасій (въ словото за възчеловѣчението). И Павелъ, за да възобрази древната доброта (хѧбвость) на Божіа образъ. Второ, защото, какъ-то дѧма великый Василий, въ началото отъ Юанна, трѣбваше сынътъ, който е Сло-

[1] Слово на Великъ-день. [2] Римл. гл. 11. ст. 33. [3] 1. Коринт. 1, 23. [4] Юан. 1, 14.